

Timișoara – 15 decembrie 2007, ora 18

Vă salut pe toți în scumpul Nume al lui Isus Hristos, Domnul nostru! Pentru mine această adunare este o surpriză, dar noi ne-am adunat în Numele Domnului Isus Hristos ca să împărtășesc Cuvântul Său cu voi.

Am salutări deosebite pentru voi toți, în special de la frații voștri: fratele Peter Auner, frații Hans și Hermann, fratele Miro din Slovacia și din partea fratelui Pino Davi din Italia. Noi suntem una în Domnul - o mare familie pe întreg pământul.

Privesc în urmă la săptămânile trecute când am avut parte de adunări deosebite. În ultima mea călătorie am fost în Africa de Sud, Malawi, Mozambic și Dumnezeu a binecuvântat într-un mod puternic. De câteva ori am avut peste 1000 de oameni în adunare. Adevărul merge înainte.

Într-un oraș în care a predicat fratele Branham în 1951 - voi toți știți că fratele Branham a fost în Durban, în Africa de Sud - acolo au avut loc unele dintre cele mai mari și mai spectaculoase adunări pe care el le-a avut vreodată. Acolo au fost încărcate șapte furgonete cu cârje, proteze, târgi, etc. Eu am văzut stadionul acela unde a ținut fratele Branham adunările, dar când am auzit că în acel oraș există unsprezece limbi diferite iar patru din ele sunt limbi oficiale... lucrul acesta nu a fost chiar atât de rău, însă când mi s-a spus că acolo în Durban, există douăzeci și opt de biserici diferite ale mesajului, atunci inima mea a fost foarte, foarte sfâșiată.

Eu cred că orice neînțelegere vine de la vrăjmaș. Orice răstălmăcire vine de la vrăjmaș, iar Dumnezeu este numai în Cuvântul Lui și vrăjmașul este în fiecare răstălmăcire. Dar Dumnezeu ne-a dat o mare biruință. După ultima adunare, oamenii s-au salutat unii pe alții și frații s-au îmbrățișat unii pe alții. Slujba pe care o avem noi astăzi este pentru zidirea trupului lui Hristos; nu pentru a reprezenta o anumită învățătură, ci să luăm întregul Cuvânt al lui Dumnezeu.

Apoi așa cum am menționat, am fost la Palermo unde m-am întâlnit cu frații Miro din Slovacia și Pino Davi din Sicilia. Și acolo au avut loc trei adunări minunate, iar traducătorul a fost fratele Genton. Curând se împlinesc 40 de ani de când el este misionar în Italia și noi credem că Dumnezeu Își va avea calea Lui și în Italia. Sunt foarte mulți români în Italia. 18% din toți străinii care sunt acolo sunt români, deci foarte curând acolo vor fi adunări bune. Frații voștri sunt deja în Spania, în Portugalia și cu siguranță noi vom avea adunări bune și în Italia. Voi aveți multe motive să-I fiți mulțumitori lui Dumnezeu.

Pentru mine, luna decembrie este o lună deosebită. Pe 18 decembrie, fratele Branham a avut accidentul, iar pe 24 decembrie a fost luat în slavă. Eu v-am mai spus: nu știam că fratele Branham a avut un accident, dar l-am văzut pe fratele

Branham într-o viziune, pe 24 decembrie. L-am văzut ridicându-se în sus pe un nor mare și fratele Branham era aplecat în față și urca și era ridicat în sus, iar eu îl priveam. Și în această viziune am spus: „Frate Branham, tu nu ești Fiul Omului. De ce te văd pe acest nor?” Nu știam de accident și nici nu știam că murise, dar l-am văzut ridicându-se într-un nor. Și dacă citiți în Apocalipsa 11, chiar și cei doi proroci vor fi ridicați într-un nor. Dacă mergeți la 1 Tesaloniceni 4:17, acolo este scris: „*vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori*”. În Vechiul Testament, Domnul S-a arătat într-un nor de slavă. În Matei 17, acest nor supranatural s-a coborât și vocea lui Dumnezeu a venit din acel nor: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit, de El să ascultați*”. Patru cuvinte foarte importante: „*de El să ascultați*”. Noi putem citi din Scriptură, din Vechiul și Noul Testament și să vedem continuarea aceluiași Cuvânt, a aceleiași manifestări a lui Dumnezeu. Pentru noi este un lucru extraordinar de mare că Dumnezeul cerului Și-a descoperit Cuvântul într-un mod atât de minunat.

Și pentru că aceasta nu este o adunare oficială, dați-mi voie să vă spun... eu mi-am dat mărturia de multe ori. Dar voi nu sunteți doar frații mei, ci sunteți și prietenii mei... Și Domnul nostru a zis ucenicilor Lui: „*robul nu știe ce face stăpânul său; ci v-am numit prieteni*”. Știți, Avraam era prietenul lui Dumnezeu și Domnul îi vorbea. Între prieteni există o relație deosebită.

Deci, eu privesc în urmă la acești mulți ani... și mă gândesc la anul 1948, când mulți dintre voi nici n-ați fost născuți pe pământ; atunci am fost eu născut din nou prin Duhul Sfânt. În 1949 au venit niște prieteni din S.U.A. și au predicat Evanghelia deplină în orașul Hamburg, Germania. Aveam adunări de rugăciune care țineau până noaptea, adunări de rugăciune ca să primim botezul Duhului Sfânt; și apoi a venit momentul când am fost botezat cu Duhul Sfânt.

Dar în 1955, când fratele Branham a venit în Germania și Elveția, după ce l-am auzit în prima adunare, când am văzut ce făcea Dumnezeu prin el, am avut un singur gând: ce crede acest om? Ce învață el? Cum botează el? Ce învață el despre dumnezeire? Eu deja predicam, iar în anul 1953 fusesem vorbitorul principal într-o convenție. Cunoșteam deja învățăturile și disputele dintre diferitele grupuri, știam de [disputa dintre] trinitarieni și unitarieni, despre diferențele în ce privește botezul...

Deci, când am văzut prezența lui Dumnezeu manifestată, prima mea întrebare a fost: „Ce crede acest om? Eu văd că Dumnezeu este cu el, pentru că nimeni nu poate face astfel de lucruri, decât dacă Dumnezeu este cu el”. Am văzut orbii primindu-și vederea, am văzut zilele Bibliei cu ochii mei, am văzut Cartea Faptelor repetându-se înaintea mea. Astfel, am știut că acesta nu este doar un bărbat care predică, ci este un om trimis de Dumnezeu. În acea vreme nu știam nimic despre mesaj, dar atât știam: acesta este un adevărat bărbat al lui Dumnezeu. Și pentru că am avut această dorință să cunosc ce învață el, am vrut să-l văd în S.U.A. Am avut dorința să fiu în adunările lui. Și în 1958 - nu voi uita niciodată -

într-o mare convenție pe care a ținut-o Gordon Lindsay... (voi știți, el a scris cartea „William Branham, un om trimis de Dumnezeu”).

Deci, am fost la acea convenție în iunie 1958 și acolo erau prezenți toți marii predicatori, evangheliști puternici care luau microfonul și fugeau dintr-o parte în alta a platformei, având o dinamică foarte puternică atunci când predicau. Dar în adunările de seară, vorbitorul principal era fratele Branham. Atunci am putut să văd din nou diferența dintre toți ceilalți evangheliști și fratele Branham și slujba lui. Am fost acolo și prima și a doua zi și a treia și din nou era întrebarea în inima mea: „Care este diferența între tine, William Branham și toți ceilalți predicatori? Este o diferență, dar care?” Și atunci m-am dus la fratele Branham și am avut o discuție frumoasă. El întreba despre frații din Elveția și Germania, mi-a arătat ceasul lui dat de dr. Gugenbul din Zürich, dar a venit momentul când am zis: „Frate Branham, eu vreau să cunosc diferența dintre slujba ta și slujba celorlalți predicatori”. Și atunci el a răspuns: „Frate Frank, eu am de adus un mesaj; un mesaj de la Dumnezeu, pentru poporul lui Dumnezeu”.

În iunie 1958 am auzit cuvântul „mesaj” pentru prima dată. Până în acel timp nu știam ce înseamnă, era prima dată când am auzit. Dar acest cuvânt a căzut în inima mea: „Eu am de adus un mesaj”. La sfârșitul acelei conversații - și era 11 iunie 1958, era practic aceeași zi în care Domnul i-a vorbit fratelui Branham în 1933: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premeargă prima venire a lui Hristos, tu ești trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”. La sfârșitul acelei discuții fratele Branham a spus: „Frate Frank, tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj”. Eu vă vorbesc ca de la prieten la prieten, ca de la frate la frate.

Și apoi, după ce fratele Branham a fost luat în slavă (am auzit despre aceasta în 5 sau 6 ianuarie) l-am văzut ridicându-se la cer într-un nor, dar când am avut această viziune nu știam că el murise. Așa că, vă dați seama ce s-a petrecut în interiorul meu. Am fost atât de trist, nu înțelegeam de ce s-a putut întâmpla așa ceva. Voi cunoașteți mărturia mea. Dar, în ziua când a avut loc înmormântarea, am plâns circa două ore neîntrerupt, vorbindu-i Domnului. Făcând un rezumat, într-o singură propoziție, a tot ceea ce i-am spus atunci Domnului, ar fi: „Scumpe Doamne, cum poate să fie pregătită Mireasa Ta fără această slujbă?” Dar, în acel moment nu îmi dădeam seama de ceea ce spusese Domnul în iunie 1933: „Mesajul dat ție va premerge a doua venire a lui Hristos”. Fratele Branham a subliniat acest lucru de 41 de ori și spunea: „Nu eu, ci mesajul va fi premergătorul”.

Frații din S.U.A. au schimbat acest lucru și ei nu cred. Ei spun că totul s-a încheiat odată cu moartea fratelui Branham. Puteți merge în toate marile orașe unde sunt cei care cred mesajul și veți vedea că ei au schimbat formularea și spun: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos, tu, William Branham, vei premerge a doua venire a lui Hristos”. Ei declară că fratele Frank și

toți ceilalți sunt greșiți, ba mai mult: că fratele Frank nu are niciun drept să predice. Ei spun multe lucruri de felul acesta. Dar, prin harul lui Dumnezeu, prin călăuzirea directă a Duhului Sfânt și prin ceea ce a spus Domnul Dumnezeu mai dinainte, noi respectăm fiecare cuvânt în felul în care l-a spus Dumnezeu.

Mergem înapoi până în grădina Eden, acolo unde vrăjmașul a adăugat un cuvânt la ceea ce spusese Domnul în capitolul 2. În cap. 3 versetul 1, el a adăugat un cuvânt: cuvântul „nu” și aceasta a schimbat înțelesul celor spuse de Domnul. Acum, dacă spui: „Odată cu William Branham totul s-a încheiat”, atunci de ce ne mai aflăm noi aici? De ce mai predicăm?

Vedeți, dragi frați, cât de important este să auzi fiecare cuvânt în mod corect și să crezi fiecare cuvânt exact în felul în care este scris și în modul în care a fost spus. Frații merg atât de departe și spun: „Pentru că norul acela supranatural care s-a coborât în februarie 1963 a fost luminat timp de 28 de minute după apus...”. Și eu am acest articol în biroul meu. Am articolul din revista „Science Magazin” și articolul din revista „Life” - unde acest doctor James McDonald a scris că norul acela supranatural a fost luminat 28 de minute după ce a avut loc apusul după ora locală. Și știți ce fac frații cu această afirmație? Ei o compară cu Apocalipsa 8 unde citim despre a șaptea pecete – [despre faptul că] a fost o tăcere de o jumătate de oră. Așa că ei spun: „28 de minute este cam o jumătate de oră, deci acel lucru s-a împlinit deja”.

Preaiubiții mei frați, ceea ce face vrăjmașul, în cadrul mesajului, este o tragedie îngrozitoare. Multele răstălmăciri, da, cuvântul „tragedie” este cuvântul potrivit. Dar în același timp, cu inimi mulțumitoare recunoaștem călăuzirea Duhului Sfânt prin care putem așeza toate lucrurile conform Cuvântului lui Dumnezeu. Și am scris deja în scrisoarea circulară din decembrie, despre cât este de important să așezi toate lucrurile pe două, trei sau mai multe versete. Acest lucru este un absolut pe care trebuie să-l ai. Nu poți construi nimic, nicio învățătură doar pe un singur verset, trebuie să ai două, trei sau mai multe versete.

Am dat ca exemplu Matei 28:19. Poți spune de o sută de ori: „Isus a spus, Isus a spus, Isus a spus...” dar dacă nu duci ceea ce a spus Isus în Matei, la ceea ce a spus El în Marcu, în Luca, în Ioan, dacă nu duci aceste patru Evanghelii cu lucrurile pe care le-a spus Domnul Isus după înviere, în cartea Faptelor ca să vezi cum a fost pusă în practică trimiterea... [atunci repeți degeaba!] Poți să repeți Ioan 20:23, „*Celor ce le veți ierta păcatele, vor fi iertate; și celor ce le veți ține vor fi ținute*”. Dacă nu-l duci în cartea Faptelor... dar trebuie să mergi chiar și în Luca 24:47: „*Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor*”. Noi predicăm iertarea păcatelor și cei care cred, primesc iertarea păcatelor, iar cei care n-o cred, nu primesc iertarea păcatelor. Aceasta este oferta pe care o face Dumnezeu oamenilor, prin predicare. Nu să te duci la oameni și să le zici: „Tie-ți iert păcatele, iar ție nu ți le iert”.

Același lucru se aplică și celor spuse de fratele Branham: nu poți să iei o afirmație, ci trebuie să mergi la următoarea afirmație și apoi la următoarea. Odată fratele Branham a spus: „Mielul a părăsit tronul îndurării și a luat cartea din mâna Celui ce ședea pe tron”. Aceasta a fost afirmația! Dar dacă citiți în Scriptură, noi știm ce a vrut să spună fratele Branham, însă înțelegerea o primim din Cuvântul lui Dumnezeu. Isus Hristos era Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii, care a murit pentru noi pe cruce. Dar apoi mergem la Evrei 9: „ca Mare Preot El a intrat cu propriul Lui sânge în Locul preasfânt din cer”. Ca Miel al lui Dumnezeu, a murit și Și-a vărsat sângele, dar El trebuia să fie și Mare Preot ca în Vechiul Testament, când marele preot intra în Sfânta Sfintelor ca să aducă sângele pe tronul îndurării [pe altar – n.tr.] – tot astfel, Isus Hristos, ca Mare Preot, a intrat în locul ceresc cu propriul Lui sânge și a așezat sângele pe tronul îndurării.

Astfel, trebuie să ducem totul înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu. Unde vorbește Cuvântul despre Fiul lui Dumnezeu, despre Fiul Omului, despre Fiul lui David, Fiul lui Avraam, Mielul lui Dumnezeu, unde Cuvântul vorbește despre El ca Mare Preot, ca și Mijlocitor, ca Avocat - fiecare verset își are locul lui și nu le poți schimba între ele. În Apocalipsa cap. 5, citim: „Leul din seminția lui Iuda ... a biruit”. Acolo vedeți ambele: vedeți Mielul, dar vedeți și Leul - Leul din seminția lui Iuda. Ca leu nu este în legătură cu Biserica, ci în legătură cu Israelul pentru că este: „Leul din seminția lui Iuda”. Aceasta merge până în Geneza cap. 49, atunci când omul lui Dumnezeu a binecuvântat seminția lui Iuda. Acest lucru merge prin Vechiul și prin Noul Testament, așa că înțelegem din multe texte, că atunci când Domnul vine în Apocalipsa 10, El nu vine ca Mire. Nu este Matei 25, nu vine cu toți sfinții Lui, nu este 1 Tesaloniceni 4:13, nu vorbește despre învierea morților. Nu, este vorba despre o cu totul altă venire: venirea Lui ca Înger al Legământului.

M-ați mai auzit spunând aceasta: în Maleahi 3 ni se spun două lucruri în versetele 1 și 2: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea*”, dar partea a doua este: „*Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul [Mesagerul - Îngerul] legământului, pe care-L doriți*”. Este în Maleahi cap. 3 versetul 1, dar numai prima parte este menționată ca împlinire în Noul Testament. A doua parte nu este menționată în Noul Testament. Cât de desăvârșit este Cuvântul lui Dumnezeu și cât de glorioasă este călăuzirea Duhului Sfânt.

Am scris în scrisoarea circulară că, din momentul în care Domnul vine ca Înger al Legământului, mai rămân numai trei ani și jumătate până la instaurarea Împărăției de o mie de ani. Și putem citi în cartea prorocului Daniel, apoi iar la cartea Apocalipsei și putem vedea cum fiecare lucru se așează la locul lui.

Preaiubiți frați, aceasta este și slujba voastră. Noi nu suntem proroci. Dumnezeu a trimis un proroc și noi ne bucurăm pentru aceasta. Dar acum noi avem textele profetice și avem slujba profetică a lui William Branham - un om trimis de

Dumnezeu, cu Cuvântul lui Dumnezeu, la poporul lui Dumnezeu, aducându-ne la cunoștință întregul plan de mântuire. Dar slujba noastră este să așezăm toate lucrurile la locul potrivit; și înainte ca voi s-o puteți face, aveți nevoie de călăuzirea Duhului Sfânt.

Acum a venit vremea ca toți frații care sunt în slujbă, să spună același lucru și să creadă același lucru, pentru că, numai dacă noi, ca slujitori, suntem una între noi și cu Domnul, întregul Trup al lui Hristos va fi una. Dacă slujitorii sunt divizați, atunci și Biserica va fi divizată. Dacă un slujitor are propria lui cale, atunci și Biserica își va avea calea ei.

A venit vremea deci, ca noi toți să ne smerim sub mâna lui Dumnezeu, astfel încât diferitele slujbe să poată lucra împreună. Așa că, înțelegem din Cuvântul lui Dumnezeu responsabilitatea noastră.

Am scris și am vorbit despre acest lucru și anume că, noi avem o mare responsabilitate înaintea lui Dumnezeu - cea mai mare responsabilitate de pe fața pământului. Nu există niciun președinte în vreo țară, niciun predicator, niciun evanghelist cu aceeași responsabilitate ca cea pe care o avem noi azi, de a împărtăși adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu cu cei care sunt chemați afară din toate denotațiile. Și Dumnezeu v-a așezat ca păstori¹ peste turmă ca să vegheați asupra turmei și să hrăniți turma cu hrana duhovnicească.

Și acum ajungem la una dintre cele mai importante afirmații, despre ceea ce i-a fost arătat fratelui Branham. El s-a văzut ducând hrană în Tabernacolul [casa de adunare – n.tr.] din Jeffersonville. Avea niște coșuri mari, pline cu diferite merinde. Dar aceasta încă nu era o hrană [pusă] pe masă. Hrana aceea era în cantități mari, dar este responsabilitatea noastră ca să pregătim hrana și s-o punem pe masă pentru popor. Este ca și cum cineva s-ar duce la un supermarket și acolo găsești toate alimentele de care ai nevoie, dar aceasta încă nu este hrană [pusă] pe masă. Apoi este pregătită hrana și masa este, de asemenea, întinsă și așezată pentru a se pune pe ea hrana gata preparată. Și după aceea, noi împărțim în mod corect această hrană poporului, conform Cuvântului lui Dumnezeu. Deci, preaiubiți frați, noi avem o foarte mare responsabilitate.

Am pe inimă câteva versete. Nu voi vorbi mult, voi citi din Psalmul 105:39: *„A întins un nor, ca să-i acopere și focul, ca să lumineze noaptea”*. Vers. 41: *„A deschis stânca și au curs ape, care s-au vărsat ca un râu în locurile uscate”*. Vers. 42: *„Căci Și-a adus aminte de Cuvântul Lui cel sfânt”*. [În limba engleză este scris: „făgăduința lui cea sfântă” – n.tr.]. Glorie lui Dumnezeu! Nu doar făgăduință, ci: *„Și-a adus aminte de Cuvântul [făgăduința] Lui cel sfânt și de robul Său Avraam. A scos pe poporul Său cu veselie, pe aleșii Săi în mijlocul strigătelor de bucurie”* [vers. 43].

¹ Fratele Frank nu folosește cuvântul „pastor”, ci chiar „păstor” – n.tr.

Preaiubiții mei frați, în timpul nostru El Și-a adus aminte de multe din sfintele Sale făgăduințe. Dacă vorbim despre responsabilitate, știm că Dumnezeu Și-a asumat toată responsabilitatea. El a dat toate făgăduințele sfinte, El a început lucrarea de răscumpărare, El o va încheia, dar El are nevoie de tine și de mine, pentru că El a așezat diferite slujbe în Biserică.

Deci să nu uitați niciodată acest lucru: El Și-a adus aminte de sfânta Lui făgăduință. Acesta este un lucru minunat.

Avraam umbla pe acest pământ ca toți ceilalți oameni, dar apoi a venit o zi, o zi deosebită. Deodată, Domnul l-a vizitat pe Avraam și i-a vorbit ca de la om la om. În Vechiul Testament era posibil ca Domnul slavei, care era într-un trup duhovnicesc, să se manifeste în același timp într-un trup fizic. De fapt, în Geneza 18, când Domnul l-a vizitat din nou pe Avraam, El a stat jos, a mâncat o friptură împreună cu Avraam și a băut. Ei au luat masa împreună. La Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile, nu vă faceți griji și nici măcar nu încercați să înțelegeți acest lucru.

Dar ceea ce înțelegem este următorul lucru, iar mie îmi place să vorbesc despre Dumnezeu, despre felul cum a ieșit Dumnezeu din veșnicie. Nimeni nu L-a văzut pe Dumnezeu în veșnicie. El era Singur în plinătatea Lui de Duh, Lumină și Viață. La început - nu în veșnicie, ci la început... Veșnicia nu are început. Veșnicia nu are sfârșit. La început, Dumnezeul Atotputernic care nu putea fi văzut de nimeni, a venit într-o formă vizibilă și a creat toate lucrurile.

În Noul Testament, citim în Ioan că „la început era Cuvântul”. În Vechiul Testament, citim că „la început Dumnezeu a creat cerurile și pământul”. Din nou trebuie să luăm Vechiul și Noul Testament împreună și apoi trebuie să înțelegem pe deplin, că Același care a umblat în grădina Eden este Domnul Noului Testament, Același. Astfel, înțelegem din Cuvântul lui Dumnezeu cât de important este să luăm Vechiul și Noul Testament împreună. Și vă rog să nu încercați niciodată să explicați.

Iar dacă predicați, faceți-o într-un mod echilibrat. Nu rămâneți prea mult la un subiect, ci mergeți de la un subiect la altul. Vă spun și de ce: dacă rămâneți prea mult la un subiect, acolo este un duh fanatic. Luați de exemplu pe cei de la „Jesus Only”: când ei au înțeles că nu există trinitate, aduceau învățătura „Jesus Only” în fiecare predică. Ei nu mai predicau nimic altceva, dar de fapt au înțeles total greșit. Nu este „Jesus Only”, adică „Numai Isus”, ci este „numai Dumnezeu” care S-a descoperit în Domnul nostru Isus Hristos. Dar dacă oamenii fac o învățătură deosebită, ceva nu merge bine.

Chiar și dacă vorbiți de ceea ce s-a petrecut în grădina Eden, nu intrați în detalii. Mergeți atât cât merge și Scriptura, nu mai departe. Luați toate versetele; puteți lua 2 Corinteni 11, 1 Ioan 2, toate versetele. Pentru că știți ce a făcut Dumnezeu? Dumnezeu nu a spus niciodată totul într-un singur loc. El a spus ceva

într-un loc și ceva în alt loc, departe, și nimeni nu-l va găsi decât dacă este călăuzit de Duhul Sfânt. Se pot închide acum toate seminariile lor biblice, căci numai Duhul Sfânt călăuzește în tot Adevărul.

Ca în Geneza 3:13, Eva a zis: „Șarpele m-a amăgit”, în 2 Corinteni 11 apostolul Pavel spune: „Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui, tot așa și voi să nu fiți înșelați”. Apoi găsiți cuvântul cheie și cu acel cuvânt cheie mergeți prin toată Biblia și vedeți cum Duhul Sfânt vă descoperă. Dar nu predicați o predică întreagă numai despre ce s-a petrecut în grădina Eden. Dacă predicați mai mult de 10 minute despre aceasta - atât ar trebui să fie, apoi continuați să predicați Evanghelia.

Fraților, este foarte important să nu stați prea mult la un subiect, să nu fiți fanatici pentru acel lucru, ci predicați în dragoste, conform Cuvântului lui Dumnezeu. La fel este și cu tema dumnezeirii și despre botezul în apă. Nu rămâneți tot timpul la o temă, ci predicați într-un mod echilibrat întregul plan al lui Dumnezeu.

La fel este și cu afirmațiile fratelui Branham. Mergeți din afirmație în afirmație și apoi le aduceți la un numitor comun, apoi le duceți în Scriptură, iar apoi mesajul este Cuvântul și Cuvântul este mesajul. Nu este nicio contradicție. Dacă este vreo contradicție, aceasta se află numai în mințile oamenilor, nu în Cuvântul lui Dumnezeu.

Ne întoarcem la textul din Psalmul 105:42: „Căci Și-a adus aminte de făgăduința Lui cea sfântă”. Am predicat-o în toată lumea: adevărații copii ai lui Dumnezeu sunt copii ai făgăduinței, care primesc Cuvântul făgăduit și de asemenea primesc și Duhul făgăduit. El Și-a adus aminte de făgăduința Lui cea sfântă și în timpul nostru. El a dat făgăduința: „vă voi trimite pe prorocul Ilie” și când a venit vremea împlinirii El Și-a adus aminte. Nu eu mi-am adus aminte, eu n-am știut despre această făgăduință, dar El Și-a adus aminte: „Acum 2400 de ani, am dat o făgăduință. Eu am dat făgăduința și acum a venit vremea împlinirii! Mi-am adus aminte de făgăduința Mea sfântă”. Aceasta este Evanghelia lui Isus Hristos! Și-a adus aminte de făgăduința Lui sfântă: că Fiul va fi născut. Chiar începând cu grădina Eden, prin tot Vechiul Testament a dat făgăduințe și la împlinirea vremii, El Și-a adus aminte de făgăduința Lui sfântă și făgăduința s-a împlinit. Este un lucru atât de minunat să știi că Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Lui chiar și acum. Nu doar acum 2000 de ani, ci în timpul nostru Dumnezeu veghează asupra Cuvântului făgăduit, un exemplu fiind fratele Branham în slujba lui.

Dumnezeu veghează și asupra voastră. Voi sunteți o parte a Cuvântului făgăduit pentru acest timp. Eu știu ce simțiți voi, știu ce simt eu. Mă simt nevrednic, dar când ajungem la subiect, noi știm în Cine am crezut. Noi știm că am crezut făgăduințele sfinte ale lui Dumnezeu. Dar nu stăm cu nasul pe sus. De ce am face-o? Totul este numai harul lui Dumnezeu, doar harul lui Dumnezeu. Pentru că,

la Avraam, când Domnul i-a vorbit, el nu-L cunoștea pe Domnul, era pentru prima dată, dar el a crezut din primul moment. La fel este cu voi, la fel este cu mine. În momentul în care Domnul ne vorbește, noi credem ceea ce spune El, nu este nicio îndoială, noi credem ce spune El și atunci începe umblarea noastră cu Domnul. Noi Îl cunoaștem prin descoperire divină, cunoaștem Cuvântul Lui prin descoperire divină, cunoaștem făgăduințele Lui prin descoperire divină și respectăm ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru.

Am putea citi în multe locuri din Noul Testament, de exemplu 2 Corinteni 1:20: „*Toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt «Da» și «Amin» prin Hristos, prin noi*”. Acesta este unul dintre cele mai importante versete. Toate făgăduințele lui Dumnezeu nu sunt numai sfinte, nu sunt numai „Da” și „Amin”, ci prin Isus Hristos, prin noi. Haideți să citim ca să vedeți că Dumnezeu face toate lucrurile cu noi. 2 Corinteni 1:20: „*Pentru că, oricâte făgăduințe ale lui Dumnezeu ar fi, în El este da-ul și în El Amin-ul, pentru gloria lui Dumnezeu prin noi*” [Biblia București 2001]. Noi suntem incluși... Noi suntem poporul lui Dumnezeu acum. Nu suntem o denominație. Peste noi nu se află vreun episcop sau altcineva, nu avem vreun cartier general. Nu! Noi suntem chemați în mod divin, ca să credem ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu și să avem parte de toate făgăduințele pe care le-a dat Dumnezeu.

Am subliniat de multe ori că prin făgăduințe suntem părtași naturii dumnezeiești; așa a scris-o apostolul Petru. Avem cele mai minunate făgăduințe prin care avem parte de natura divină: 2 Petru 1:4: „*...prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești*”. Cuvântul lui Dumnezeu este o substanță divină, este sămânța lui Dumnezeu. Dacă iei acest Cuvânt în sufletul tău, iei natură divină în sufletul tău, pentru că, Cuvântul lui Dumnezeu este Duh și viață. Așa că, noi înțelegem din ceea ce a spus fratele Branham, că este vorba despre o descoperire divină, între tine și Dumnezeu. Noi putem învăța [vesti – n.tr.] Cuvântul lui Dumnezeu, putem predica Evanghelia lui Isus Hristos, dar descoperirea divină vine numai de la Dumnezeu - este între tine și Dumnezeu. De aceea noi avem nevoie de o legătură personală cu Domnul nostru.

Să facem un rezumat al lucrurilor spuse în această seară: Dumnezeu are un plan de mântuire și El Își încheie planul de mântuire în timpul nostru. El a dat făgăduința că ne va trimite un proroc înainte de a veni ziua Domnului cea mare și înfricoșată. El Și-a adus aminte de făgăduința Lui sfântă, Și-a ținut Cuvântul, a trimis un proroc cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos.

Eu am o întrebare pentru voi: de ce ați venit ca să auziți ceea ce face Dumnezeu azi? Când l-am auzit eu pe fratele Branham în 1955, erau mii de oameni, cred că mulțimea aceea se ridica la aproape 18.000 de oameni. Acolo erau prezenți foarte mulți predicatori din aproape toată Europa de Vest și, poate, eu

eram cel mai tânăr dintre ei. Toți acei predicatori erau entuziasmați de ceea ce vedeau petrecându-se acolo, dar n-am întâlnit pe niciunul care să întrebe ce crede și ce învață acest om. Când voi ați auzit mesajul, care a fost întrebarea din inima voastră? Oare nu aceasta: „Care este scopul acestei slujbe?”. Când Ioan a avut slujba lui, era un scop divin legat de slujba lui. Când Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu a avut slujba Lui, se împlineau texte biblice, era un scop divin legat de slujba Lui. Când apostolul Petru a avut slujba lui, era un scop divin legat de slujba lui. Când apostolul Pavel a avut-o pe a lui, a fost un scop divin care era legat de slujba lui. Dar cum este cu tine, cum este cu mine, cum este cu noi astăzi?

Fraților, noi înțelegem din Cuvântul lui Dumnezeu și am putea spune cu ușurință că fratele Branham a avut o mare responsabilitate. Poate unii dintre voi spun: „și fratele Frank are o mare responsabilitate” sau poate „fratele Ionuț, fratele Daniel au o mare responsabilitate”. Dar care este responsabilitatea voastră? Fiecare din noi are responsabilitatea înaintea lui Dumnezeu de a împărtăși același Cuvânt, de a primi aceeași descoperire prin același Duh Sfânt. Și noi luăm această responsabilitate în mod serios!

O spun din toată inima mea: noi avem, acum, cea mai mare responsabilitate înaintea lui Dumnezeu, care este în legătură cu planul de mântuire! Ați înțeles acest lucru? Aceasta este în legătură cu partea finală a planului de mântuire. Nu este mesajul lui William Branham, este Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu pentru timpul acesta. Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham ca să ne aducă Cuvântul acesta și de această veste și slujbă este legat cel mai mare scop. Dumnezeu Și-a adus aminte de făgăduința Lui sfântă. Pentru toată veșnicia fie adusă slavă Numelui Său!

Și vă rog, luați în considerare [acest lucru]: voi sunteți aleși înainte de întemeierea lumii ca să aveți parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul acesta. Voi nu sunteți undeva într-o denominație, nici nu vă legănați încoace și încolo în adunări carismatice, ci sunteți sub Cuvântul lui Dumnezeu, crezând făgăduințele sfinte ale lui Dumnezeu, recunoscând ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru și având o parte directă în această lucrare.

Praaiubiții mei frați, noi înțelegem din Cuvântul lui Dumnezeu că acesta este timpul lui Dumnezeu, ca să-Și încheie lucrarea cu Neamurile și apoi să Se întoarcă spre Israel și să-Și încheie lucrarea cu Israel și aceasta va avea loc pe muntele Sion, după cum este scris. Dumnezeu are un plan minunat. Totul este în această carte [Biblia]. Dar dacă nu v-o descoperă Dumnezeu, n-o veți găsi, n-o veți vedea.

Dumnezeu să vă binecuvânteze, El să fie cu voi, El să vă dea descoperire divină. Fiți smeriți, dar plini de curaj. Puteți fi îndrăzneți, pentru că noi avem Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu, adevărata descoperire a lui Isus Hristos și Duhul Sfânt ne călăuzește în tot Adevărul lui Dumnezeu.

Eu o spun cu adâncă recunoștință: dacă mă uit în urmă la cei peste 40 de ani de când a fost luat fratele Branham, cum ne-a călăuzit Duhul Sfânt din ce în ce mai adânc în Cuvântul Lui și ne-a dat o înțelegere din ce în ce mai mare a întregului plan de mântuire... Și știi că este adevărat: niciodată pe fața pământului, acest plan de mântuire, acest Cuvânt al lui Dumnezeu n-a mai fost descoperit într-un mod atât de măreț, cum este în timpul nostru. Iar voi aveți privilegiul să-l cunoașteți prin descoperire divină și să aveți parte de ceea ce face Dumnezeu în acest timp.

Preaiubiți frați, voi știți că România are un loc deosebit în inima mea. Am venit foarte slăbit în trup din ultima mea călătorie. De paisprezece ori am decolat și aterizat, predicând și predicând, dar acum sunt bucuros că mă aflu aici să împărtășesc cu voi Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul să vă binecuvânteze, Domnul să vă folosească, Domnul să fie cu voi și să vă facă o binecuvântare pentru alții în Numele sfânt al lui Isus. Nu uitați niciodată: Dumnezeu Își aduce aminte de făgăduința Lui sfântă.

Să ne ridicăm și să ne rugăm.

[Fratele Ionuț: Sunt multe solicitări pentru rugăciune. Avem frați bolnavi...]

Mă voi ruga doar în general, sunt prea slăbit.

[Fratele Ionuț: știu, știu. Sunt solicitări la modul general.]

Dacă sunt solicitări speciale pentru rugăciune, ne vom ruga împreună și vom crede împreună. Chiar și în această privință avem făgăduințe sfinte. Dacă citiți în Marcu 16, avem făgăduința sfântă: „...*își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor vindeca*”. De asemenea, avem cartea Faptelor unde Dumnezeu Și-a confirmat Cuvântul. Nici măcar nu era nevoie ca de fiecare dată să-și pună mâinile peste bolnavi. A fost suficientă umbra lui Petru pentru ca bolnavii să fie vindecați. Au fost suficiente batiste și șorțuri luate de la Pavel, pentru ca bolnavii să fie vindecați. Dumnezeu o face în multe feluri, dar El Își confirmă Cuvântul. El Își confirmă Cuvântul!

În acest serviciu, dacă voi credeți - vă rog, credeți și respingeți boala. Respingeți boala! Împotriviți-vă bolii și spuneți: „Boală, tu nu ești o parte din mine! Sufletul meu este răscumpărat, duhul meu este răscumpărat, trupul meu este răscumpărat, eu sunt răscumpărat și sunt un copil al lui Dumnezeu, iar trupul meu este un templu al Duhului Sfânt”. Și veți vedea slava lui Dumnezeu, veți primi vindecare prin puterea lui Dumnezeu.

Pur și simplu credeți acum. Și conform Marcu 11 de la v. 22, ceea ce crezi în inima ta... Mai întâi te rogi, iar apoi crezi și apoi vorbești și mărturisești cu gura ta ceea ce ai crezut în inima ta, lucrul pentru care te-ai rugat. Iar dacă vei spune unui

munte, dacă vei spune bolii, orice ar fi: „Îndepărtează-te de la mine! Îndepărtează-te de la mine! Îndepărtează-te de la mine în Numele lui Isus Hristos! Eu sunt un copil al lui Dumnezeu răscumpărat. Sângele a fost vărsat pentru mine și sunt un copil al lui Dumnezeu. Satano, înapoia mea! Satano, pleacă de aici, în Numele lui Isus Hristos!!!”.

Preaiubiții mei frați, zilele biblice sunt din nou aici. Dumnezeu Și-a adus aminte de făgăduința Lui sfântă. Dumnezeu Își confirmă făgăduința Sa sfântă în această seară. Primiți toate binecuvântările lui Dumnezeu, prin puterea lui Dumnezeu, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Aleluia! Aleluia! Aleluia! Aleluia!